

TILKENDEGIVELSE

i

Faglig voldgiftssag FV 2017.0155

**Fagligt Fælles Forbund
for A
(advokat Evelyn Jørgensen)**

mod

**DI Overenskomst I/ATL
for RenoNorden A/S
(advokat Lars Bruhn)**

1. Tvisten

Sagen angår, om nogle lønaftaler, som RenoNorden har indgået med to ansatte i Vejle, er indgået i strid med reglerne i dagrenovationsoverenskomstens § 3, stk. 2 og 3, om akkord.

2. Påstande

Klager nedlagde følgende påstande:

1. DI/ATL skal anerkende, at ATL-dagrenovationsoverenskomsten ikke hjemler adgang til indgåelse af individuelle aftaler om akkord/tidsakkord.
2. DI/ATK skal anerkende, at RenoNorden A/S' lønaftaler med to ansatte på rute 8 i Vejle er indgået i strid med overenskomstens § 3, stk. 2 og 3.

Indklagede nedlagde følgende påstande:

1. Der tages bekræftende til genmæle for så vidt, der i påstanden henvises til lokalaftale om akkord efter § 3.
2. Frifindelse.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 7. juni 2018 kl. 14.30 med højesteretsdommer Mariane Højgaard Pedersen som formand og opmand og følgende sidedommere: forhandlingssekretærene Frank Boye, Flemming Overgaard, begge valgt af klager, og underdirektør Lars William Wesch og konsulent Hans Madsen Sørensen, begge valgt af indklagede.

Der blev afgivet forklaringer af forhandlingssekretær B, tillidsmand C, seniorchefkonsulent D, afdelingschef E og driftsleder F.

4. Parternes argumenter

Advokat Evelyn Jørgensen anmodede om, at sagen udsættes, da der under forklaringerne er kommet nye oplysninger frem, om de ansættelseskontrakter med de to ansatte på rute 8, som klager ikke tidligere har været bekendt med.

Lars Bruhn protesterede mod, at sagen udsættes.

5. Opmandens begrundelse og resultat

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af den faglige voldgift kunnet opnå flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af formanden som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

Parterne er enige om påstand 1, der herefter tages til følge med den præcisering, der er anført af indklagede.

Klagers påstand 2 vedrører, om det er i strid med reglerne om akkord i dagrenovationsoverenskomsten, at RenoNorden har indgået lønaftaler med to ansatte på rute 8 i Vejle. Den lønaftale, der sigtes til, er fremlagt som sagens bilag B. Dette bilag indeholder to sider. Side 1 fremstår som en aftale baseret på en 4 dages arbejdsuge på 37 timer, men med en forhøjet ugeløn i forhold til de 37 timer. Der er sat minus ud for tre elementer, der aflønnes ud over ugelønnen, omhandlende aflæsning, afhentning og ventetid. Efter forklaringen fra F kan det lægges til grund, at det er ham, der har sat disse minusser under mæglingssmødet, hvor det blev anerkendt, at disse elementer i aftalen stred mod overenskomsten. Side 2 er et beregningsark over aflønning på tur 8 baseret på akkordarbejde. På denne side nås der frem til en ugeløn, der er den samme, som den, der fremgår af bilagets side 1.

Det er klagers hovedsynspunkt, at side 1 og 2 i bilag B viser, at ugelønnen er fastsat som en akkordløn, mens det er indklagedes hovedsynspunkt, at der ingen sammenhæng er mellem de to sider i bilaget.

Opmanden finder, at det efter de afgivne forklaringer er uklart, hvilken aftale RenoNorden har indgået med de to ansatte. Det er således bl.a. uklart, hvad der er aftalt i stedet for de elementer, der er markeret med minus, og om der er aftalt en 37 timers eller 41 ½ times uge. Da afgørelsen om, hvorvidt der er tale om løn eller om akkord, beror på en analyse af den konkrete aftale, finder opmanden, at der består en sådan usikkerhed om indholdet af de lønaftaler, som påstand 2 vedrører, at påstanden er uegnet til at kunne danne grundlag for den fortsatte forhandling. Parterne er derfor henvist til at forsøge gennem fagretlig forhandling på grundlag af de konkrete arbejdsaftaler at søge at opnå enighed om spørgsmålet. Fører dette ikke til noget resultat, må der anlægges en ny klagesag.

Påstand 2 afvises herefter.

Henset til, at begge parter bærer en del af årsagen til, at sagen ikke kunne afgøres på det foreliggende grundlag, finder opmanden, at hver part skal betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 13. juni 2018

Marianne Højgaard Pedersen